

46. Vuosikerta

Sössö

3|15

Aalto-yliopiston Sähköinsinöörikilta ry
The Guild Magazine of Aalto SIK

TTER- RAHASTO

TTER.AYY.FI

FACEBOOK.COM/TTERAHASTO

Käytsekkaamassa lisätietoja
meistä sivuillamme sekä
tykkäämässä facebookissa!

LUPAA

HULLUILLE HILLOA! ?

TEKKARITOIMINNAN
EDISTÄMISRAHASTO

TTER:ltä voi hakea
avustusta huikeiden
juttujen toteutta-
miseen kahdella
tavalla:

JATKUVAHAKU

on auki lukukausien aikana
ja se on tarkoitettu 2000 €:n suuruisille
ja sitä pienemmille avustuksille.

HAKUKIERROKSILTA voi hakea

myösuurempia summia
isompiin projekteihin.

Seuraavien kierrosten DL:t

- III hakukierros ke 30.9.2015
- I hakukierros su 24.1.2016
- II hakukierros su 20.3.2016

TTER TUKEE OPISKELIJAHANKKEITA,
JOTKA TAVOITTELEVAT TÄHTIÄ,
SAAVAT MUUT INNOSTUMAAN MUKAAN,
KUULUVAT JA NÄKYVÄT!

3 | 2015
46. vuosikerta

Julkaisija:

Aalto-yliopiston
Sähköinsinööriilta ry

Verkossa: <http://sik.ayy.fi/>
Postiosoite: PL 13000,
00076 AALTO

Päätoimittaja:

Mari Porko
mari.porko@aalto.fi

Toimitus:

Aliisa Pietilä
Iida Salmivesi
Juhani Heinonen
Milla Kivioja
Niko Nuutinen
Sofia Suutarinen
Ville Välikylä

Vierailevat:

Jaakko Peni, Johanna
Vesterinen, Turkka Helin, Lauri
Vähä-Savo, Samuli Mononen

Kannet:

Kannet: Mari Porko

Taitto:

Ville Välikylä

Painopaikka:

Painotalo Casper Oy, Espoo

Painos:

200

Palaute ja verkkolehti:

sik-sosso@list.ayy.fi
<http://sik.ayy.fi/sosso/>
<http://www.sosso.fi/>

ISSN:

ISSN-L 0785-1707
ISSN 0785-1707 (Painettu)
ISSN 1798-1727 (Verkkolehti)

Syksyfiilistelyä

Syksy on aina ollut minulle ihan lempparivuodenai-
ka, kun on voinut hyvällä omallatunnolla istua si-
sällä kynttilänvalossa katsomassa Netflix-sarjoja
turvassa pimeältä ja ikävältä säältä. Ulos ei
tarvitse mennä, kun siellä kuitenkin sataa.
Toki syksyn mukana alkaa usein myös ar-
ki ja luennot, joille on ehkä pakko mennä.

Koska syksyllä mennään taas takaisin kouluun,
on myös hyvä aika aloittaa parempi elämä ke-
sän laiskottelun jälkeen. Minulle tämä tarkoit-
taa, että on aika uusia Unisportin kausikortti
taas vuodeksi. Jos tänä vuonna vaikka jaksaisi
jatkaa urheilua pidempään kuin kaksi viikkoa?

Tänä syksynä samaan aikaan kanssani säh-
köllä aloittaneet ihmiset ovat yhtäkkiä kaik-
ki tekemässä kandia. Minulle tämä kanditouhu tu-
li ihan puun takaa, koska itse vaihdoin linjaa ja viime vuonna tähän aikaan olin taas
fuksi vailla huolen häivää. Nyt muiden kandistressi saa minutkin paniikkiin opis-
keluista, vaikka oikeasti olen ihan hyvässä vaiheessa (olosuhteet huomioiden).

Sössö 3/2015 tarjoaa teille kandista, opiskelusta tai syysmasennuksesta kärsiville lohtua
ja pakoa arjesta sivulla 8 Kippareiden puuhasivujen ja sivulla 23 Aliisan kiltisbingon pa-
rissa. Ja perinteisesti voitte myös nauraa Nikolle sivulla 24. Seuraavaan kesään voikin sit-
ten aloittaa valmistautumisen rakentamalla vaikka saippuakuplakoneen (ohjeet sivulla 10)!

Lämpöisää syksyä kaikille!

Mari

3	Pääkirjoitus
5	Puheenjohtaja
6	Patruuna
8	Kippareiden puuhasivut
10	Tee-se-itse saippuakuplakone
12	Shanghai
14	Sössö testaa: Tour de Helsinki
18	lidan fiiliksiä Otaniemestä
20	Kettu ku ketuttaa!
23	Syksyinen kiltisbingo
24	Niko kertoo vitsejä
26	Sammakkopalsta

Jappadaida! Uusi lukuvuosi on alkanut ja kalenterit täyttyneet taas kaikenlaisella ohjelmalla. Mikä tapahtuma sulla on jäänyt mieleen tältä syksyltä? Mulla se on Ossinlammen uimakerhoon liittyminen.

Oli siis orientaatioviikon perjantai ja perinteinen Sähköinsinöörkillan ja Koneinsinöörkillan välinen köydenveto. Panokset olivat korkealla: hallitusten mittelöstä hävinneen killan puheenjohtaja heitettäisiin Ossinlampeen, tuohon pahamaineeseen likälätäkköön, jossa huhutaan kasvavan kolmisilmäisiä monneja ja ties mitä.

Tapahtuma alkoi fuksien jalkapalloturnauksella, jonka aikana vielä selviteltiin onhan oma hallituksesta kaikilla nappulakengät mukana – ei sitä jalkapalloa varten – vaan köydenvetoon. Seuraavaksi fuksit vetivät köyttä: noin sata valko-haalarista vastaan noin sata vaaleanpunahaalarista. Tuuletuksista päätellen molemmat voittivat. Tuomareilla ja jälkipeleissä tietysti vielä eri tulokset.

Sitten koitti omalta kohdalta ratkaisun hetki, kun me kiltojen hallitukset asetuimme köyteen vastapuolille. Aloituksessa oli jotain epäselvää ja samalla menetimme momentumin. Olin tietysti ohjeistanut taistelemaan loppuun saakka, mutta tällä kertaa edes se ei auttanut. Fiilis oli aika jännä, kun tiesi kohta lentävänsä tuohon pahamaineeseen kuralätäkköön. Noh, taskut vaan tyhjäksi ja uimaan.

Ossinlammelle pääsin mukavasti kannettuna ja itse lampeen "mukavasti" potkaistuna. Päälle vielä sukellus yleisön pyynnöstä ja raahautuminen ylös. Sekä vastustajat että oma joukkue saivat tietysti osansa muta-levä-suohirviön halauksista. Kuulemma haju oli pahin. Adrenaliinitasot olivat uinnin jälkeen niin korkealla, että itsestä tuntui pelkästään hyvältä. Sitten vaan päälle rantasaunalla vähän pidempi suihku ja sauna, niin jäljelle jäi loistava kokemus ja Ossinlammen uimakerhon jäsenyys. Onneksi "hävittiin"!

Jaakko Peni

Kuva: Anni Parkkila

Kiltalaiset, medborgare!

Killan tilanne on poikkeuksellisen vakava. Siksi koen velvollisuudekseni ottaa myös uusia viestintätapoja käyttöön ja lähestyä teitä suoraan. Kiitos Sössölle tästä mahdollisuudesta.

Killan jäsenkasvu on Otaniemen alhaisinta ja jäsenmäärä on supistunut pitkään. Missään muussa Otaniemen killassa toimihenkilöiden saamattomuus ei kasva yhtä nopeasti kuin SIKissä. SIKkiläinen kiltatoiminta ja valtuusto ovat menettäneet vetovoimansa. Kiltatoimija-asteemme on kaukana kilpailijakiltojen tasosta. Koneinsinöörikillan kiltatoimija-asteella kiltamme olisi jo kunnossa.

Fuksitilanne kiristyy Otaniemessä nopeasti ja koko itäisen satamakaupungin ympäristö on rauhaton. Fuksitulva Otaniemeen on kiihtynyt syksyn aikana. Satoja tulevia teekkareita on liikkeellä. Fuksit pakenevat humanisteja, oluen puutetta ja laskareita. Otaniemen kiltayhteisö on ollut aivan liian heikko puuttumaan fuksitulvan syihin saati tilkitsemään fuksitrokausta.

Otaniemestä turvapaikan saaneiden fuksien on voitava tuntea olonsa turvalliseksi ja tervetulleeksi. Kilta kantaa kansallisen vastuun fuksitulvasta ja hallitus on jatkuvassa toimintavalmiudessa ja aktiivinen myös Otaniemen kiltayhteisön taholla.

Kiltalaiset, medborgare!

Huomasin kiltakähmyjen aikana, että killassa valtuusto ja kilta ovat ajautuneet liian kauaksi toisistaan. Oman kokemukseni mukaan KIKiläinen kiltakunta (lue: valtuusto) miettii ensisijaisesti sitä, miten toiminta voidaan tehdä jatkossakin killassa ja samoin Koneinsinöörikillassa kiltatoimijat tulevat oma-aloitteisesti kiltakuntaa vastaan vaikeassa tilanteessa. Tätä henkeä tarvitaan enemmän killassamme. Toimikuntien puheenjohtajilta odotamme johtajuutta, taitavuutta sekä ripauksen lisää kiltahenkeä.

Myös rivikiltalaisten on kannettava oma panoksensa killasta syrjäytyneiden hyväksi. Monet ovat esittäneet kahvin hinnan laskua keinona. Sen olisivat maksaneet kaikki kiltalaiset. Se rokottaisi kiltalaisten taloutta salakavalasti. Kahvin hinnan lasku olisi temppe, ei pysyvä uudistus.

Minulta on niin ikään kysytty, miten kiltatoiminnan vetovoimaa parantaa se, jos korotamme killan jäsenmaksua ja karkkikoneen hintoja. Myönnän, että valvoin tämän kysymyksen äärellä. Tämä olisi voitu sopia kiltakähmyjen aikana. Jäsenmaksun korotuksen vaihtoehtona olisi ollut esimerkiksi pidentää kaikkien toimijoiden vuosittaista päivystysaikaa vajaalla kolmella minuutilla.

Entä onko hallituksella mandaatti, valtakirja uudistaa kiltaa? Valtuuston jäsenten valtakirja heillä on. Odota, katsele, ota turpaan -asenne ei enää toimi. Nyt pitää oikeasti tehdä muutos eikä miettiä fuksipisteitä.

Mitäkö minä, kiltapatruuna, oikein ajattelen?

Tiedän, että nyt on viimeisiä hetkiä laittaa kilta kuntoon. Kilta on taitekohdassa. Hallitusohjelman vision mukaan "Valtuusto tekee yhdessä hallituksen kanssa vaikeitakin ratkaisuja tulevaisuuden killan elinvoiman turvaamiseksi." Sopeutuminen vaatii jaloviinaa, uudistumisen halua ja tinkimätöntä työtä yhteisten tavoitteiden eteen.

Kiltalaiset, medborgare!

Meillä kiltalaisilla on erityinen suhde elektroniikan maailmaan ja mallasjuomaan. Näpertelemme innolla elepajalla ja olemme lämpimän oluen juonnissa Otaniemen parhaita. Olemme myös hieman outo kilta: Teemme mieluummin kuin puhumme ja kiltalaisen kädenpuristus merkitsee enemmän kuin vuosijuhlien jatkkoilla jaettu kuulalaakeri.

Näillä vahvuuksilla pystymme rakentamaan uutta.

- Kiltapatruuna

EPÄVARMOINA AIKONA MIKÄÄN EI VOITA LUOTETTAVAA TEKNIKKAA

THIS IS **SICK**

Sensor Intelligence.

Kun teollisilta järjestelmiltä vaaditaan suurta tuottavuutta, suunnittelijat eivät luota näppituntumaan vaan SICK-anturiteknologiaan. Ratkaisumme varmistavat järjestelmien toiminnan; näin estetään kalliit seisokit ja tuotannon keskeytykset. Lisäksi ratkaisumme lyhentävät tuotteen vaihtoaikoja sekä ehkäisevät henkilövahinkoja ja muita onnettomuuksia kaikilla teollisuuden ja tehdasautomaation aloilla. SICK tarjoaa mm. valokennot, lähestymisanturit, prosessianturit, etäisyysanturit, konenäköanturit, automaattisen tunnistuksen laitteet, laserskannerit ja optiset turvalaitteet sekä palvelut. Anturiteknologiassa SICK on maailman ykkönen, mikä mielestämme kertoo paljon.

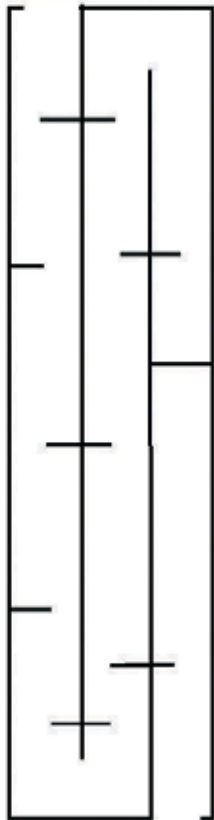
We think that's intelligent! Kysy lisää 09-2515 800, www.sick.fi

Kippareiden puuhasivut

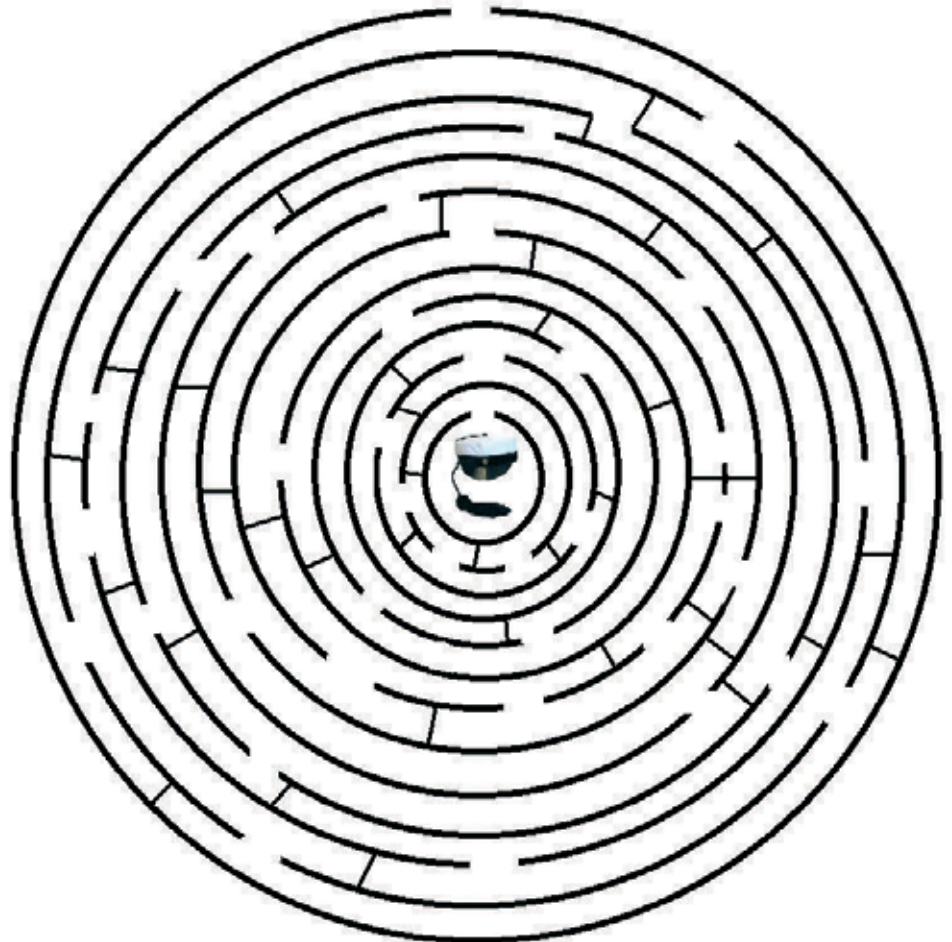
Tehtävät: Lauri Vähä-Savo & Turkka Helin

Teekkarin labyrintti

Lähtö

Maali

Fuksin labyrintti

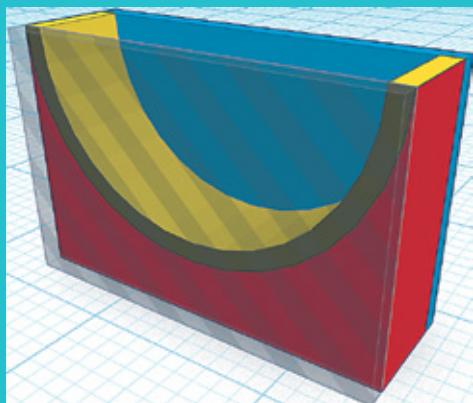
2,4: EDELLISEN KYLTERI KAVERI

Tee-se itse saippuakuplakone

Teksti & kuvat: Samuli Mononen

*Elettiin fuksihevättä.
Ensimmäiseksi teekkariwapuksi
oli saatava jotain "coolia".
Piirin kotitehtävä ei taaskaan
napannut ja Hubin telkkarit eivät
juuri parantaneet motivaatiota.
Kevään projekti sai alkunsa
Tomi Koskisen heittäessä
ilmaan hullun idean omasta
saippuakuplakoneesta.*

Allas on syytä tehdä valmiiksi ensin sellaisenaan ja kiinnittää vasta sitten koteloon. Punainen kuvaa styroksia, muut värit muovia.

Kuten projekteissa usein käy, tämäkään ei ottanut aluksi tuulta alleen. Kului viikkoja, mutta hiljalleen ilmojen lämmetessä tarve saada vempain kesäksi konkretisoitui ja varsinainen suunnittelu alkoi. Google ja Youtube olivat rakkaita kavereita tälläkin saralla, sillä emmehän ole ensimmäisiä saippuakuplakoneen väsäyttäjiä.

Dyykkaa materiaalit

Slafkan elektroniikan kierrätyspisteet ovat kuin kultakaivos. Tähän projektiin kärryistä voi kaivaa tietokoneiden sisältä tuulettimia ja kytkimiä. Miksei mahdollista olisi löytää myös virransyöttöön tarvittavat välineet sekä materiaali itse koteloinnille.

Aallon tuki projekteille ei rajoitu myöskään tilojen puutteeseen. Killan mainio elepaja tarjoaa resursseja komponenteista juotosvälineisiin. Projektimme osalta tärkein elementti oli kuitenkin Design Factory eli Defa. Keneltäpä noin 20 neliön solussa asuvalta löytyisi välineet ja työtilat puun ja muovin työstämiseen? Defa sen sijaan tarjosi näiden lisäksi muun muassa muovi- ja puutavaran, liimat, spray-maalin ja ruuvit, joten meille jäi hankittavaksi lähinnä elektroniikka.

Miten saippuakuplakone muutti elämäsi?

"Aloitettuani saippuakuplakoneen käytön huomasin olevani virkeämpi aamuisin. Kahden viikon käytön jälkeen naiset alkoivat vilkuilla minua kadulla yhä useammin, ja kuukauden kuluttua aloin saada treffikutsuja niin tutuilta kuin ennestään tuntemattomiltakin!"

"Saippuakuplakoneen käytön aloittaminen käänsi elämäni aivan uudelle raiteelle! Kahdessa kuukaudessa painoni on pudonnut 15 kiloa ja olen jälleen löytänyt ilon liikuntaa kohtaan."

"Aloitin saippuakuplakoneen käytön poikaystäväni jätettyä minut. Kahden viikon kuluttua erosta olin kihloissa elämäni rakkauden kanssa, ja nyt odotamme yhteistä lasta."

Laatikon teksti: Tomi Koskinen

Sopivilla säädöillä saippuakuplakone tuottaa kuplia isojenkin kemujen tarpeisiin.

*Koneisto
ei suurta
elektroniikan
ymmärrystä
vaadi.*

Protips

- Vaneri laajenee kastuessa – puhallinpäät eivät vesileikkien jälkeen mahdu pyörimään, mikäli tätä ei huomioi suunnittelussa.
- Kotelo kasataan ennen ”altaan” kiinnittämistä. Näin altaan rikkoontumista ei tarvitse varoa.
- Saippuakuplakone tarvitsee ehdottomasti kahvan. (Erityisen tärkeä Wappuhulinoissa)

Toteutus

Kaikessa yksinkertaisuudessaan ”kuplis” vaati vain virransyötön ja katkaisimet tuulettimelle ja puhallinpäitä pyörittävälle moottorille. Moottoriin/servoon kytkettiin jatkovarsi, johon puhallinpäät liimattiin tasaisesti ympyrän muotoisesti. Koko komeus koteloitiin vanerilla, jolloin kotelosta tuli kevyt ja kestävä. Lopuksi eteen liitettiin allas saippualiuosta varten.

Allas valmistettiin muovista ja styroksista. Styrokseen leikattiin puoliympyrän muotoinen reikä, jonka päälle liimattiin kuumaliimalla muovia. Näin puhallinpäät pääsivät hyödyntämään mahdollisimman suuren määrän liuoksesta ja altaasta tuli tiivis.

Testaaminenko tylsää?

Koneen virallinen testaus pidettiin sitsikilpailussa hiukan ennen Wappua. Päämääränä oli sitsata ja menestyä kisoissa, mutta myös teeman mukaisesti virittää ”kuplis” Wappukuntoon. Tässä vaiheessa kuplia tuli välillä erittäin hyvin, mutta toiminta oli hiukan pätkivää. Ongelmina olivat huonot juotokset ja vanerin turpoaminen siihen levinneen saippuakuplaliuoksen takia. Yritimme käyttää myös itse valmistettuja liuoksia, jopa siirapin ja apteekista haetun glyserolin voimin, mutta ne eivät tuottaneet haluttua tulosta.

Wappupäivänä laite oli kuitenkin jo täydessä käytössä, jolloin se saavutti suuren suosion erityisesti lasten keskuudessa. Laite ei kuitenkaan jäänyt pelkästään lasten leluksi, vaan useat aikuisetkin olivat kiinnostuneita ostamaan laitteemme.

Omaa ”kuplistasi” varten tarvitset:

- Aikaa (projekti vei yli 10 tuntia)
- Ohutta vaneria, muovia, terästä tms. (Design Factoryltä)
- Tuulettimen (vanhoista tietokoneista)
- Puhallinpäitä (tyhjiä lasten saippuapuhaltimista)
- Servon tai sähkömoottorin (Ebay tai Elepaja)
- 2 akkua (Ebay) erikseen tuuletinta ja moottoria varten
- Laturit akuille
- Johtoa (Elepaja)
- 2 kytkintä (Elepaja)

Ja käyttöön

- Saippuakuplanestettä (Prismasta 4l kanistereita)
- Seuraa
- Spray-maaliala (valinnainen)

Mainittakoon vielä projektiin osallistuneet: Samuli Mononen, Alvar Martti, Tomi Koskinen, Elmeri Koponen ja Aleks Mäkinen.

Shanghai!

3-3				
3-4				
4-4				
-3-3				
-3-4				
-4-4				
-4-4				

3-3				
3-4				
4-4				
-3-3				
-3-4				
-4-4				
-4-4				

Saves Your Energy

Enstossa on hyvä buugi!

Suomalaista sähkötekniikan osaamista maailmalle.

FENNOVOIMA

Fennovoima rakentaa Hanhikivi 1 -ydinvoimalan Pyhäjoelle

Ydinvoimalan rakentaminen ja käyttö tuovat alueelle pitkäaikaista kysyntää erilaisille töille ja palveluille. Fennovoiman omistajat tarvitsevat toimitusvarmaa ja kohtuuhintaista sähköä turvatakseen kilpailukykynsä.

Lue hankkeesta lisää osoitteesta www.fennovoima.fi

Sössö testaa Tour de Helsinki

Teksti ja kuvat: Milla Kivioja

Sössön toimittaja innostui ilmaisesta urheilukilpailusta (firman piikkiin) ja ilmoittautui Tour de Helsinkiin eli Olympiavelodromilta 140 km Olympiavelodromille (siis 140 kilometrin pyöräilykilpailuun). Tänä vuonna oli järjestyksessään 10. Tour de Helsinki ja tapahtumaan oli ilmoittautunut reilu 2200 pyöräilijää. TdH (siis Tour de Helsinki) järjestetään elokuun viimeisenä sunnuntaina.

Alussa poljetaan Velodromilta reilu 11 kilometriä tasavauhtia hieman rauhallisemmille teille Karakallion suunnalle, jonka jälkeen alkaa vapaan vauhdin osuus. Alkureitillä on liikenteenohjaajia ja poliiseja pysäyttämässä liikenteen, ja kaikki polkevat samaa nopeutta alun. Tämän jälkeen reitti kiertää Oittaa – Lepsämä – Nurmijärvi – Jokela – Paippinen – Sipoo – Viikki – kautta takaisin Velodromille. Reitillä on neljä huoltopistettä n. 30 km välein. Tour de Helsinkiin voi ilmoittautua yksin tai joukkueena, kilpa- tai harrastesarjaan. Kilpasarjalaiset lähtevät ensimmäisenä ja erotettuna muusta joukosta, tämän jälkeen on yli 30 km/h keskinopeutta aikovien ajajien vapaa ryhmittymä, jonka jälkeen on ns. ohjattuja ryhmiä keskinopeuksille 20 – 30 km/h. Ohjatuissa

ryhmissä on vetäjänä ”jänikset”, jotka huolehtivat aiotun keskinopeuden noudattamisesta. Hitain, 20 km/h keskinopeusryhmä, pysähtyy joka taukopaikalla, ja tämän jälkeen taukopaikat suljetaan (siis matkasta pitäisi suoriutua vähintään 20 km/h nopeudella). Nopeammat ryhmät pysähtelevät vähemmän.

Allekirjoittanut (yrityksi) olla Ranskassa ahkeralla pyöräilyleirillä (pienellä pyörävarkautta ym. hieman häiritsemässä mutta vähän Alpeilla ja Jura – vuoristossa tuli treenattua), ja oli päättänyt lähteä vähintään 30 –ryhmässä TdH:ta polkemaan. Valmistautuminen ei ihan putkeen mennyt, pari päivää ennen tapahtumaa oli hieman kipeä olo, mutta kun kuumemittaria ei löytynyt eikä kunnolla kipeä olo ollut, niin pakkohan sitä oli niin terve olla että pystyi osallistumaan. Myöskään toimarisitseihiin osallistuminen ei ehkä ollut parasta mahdollista valmistautumista..

Sunnuntaiaamu koitti siis aivan liian pian, mutta olipahan edellisenä iltana tullut valmistettua itse energiapatukoita ja ostettua kaupasta pari banaania. Ne siis reppuun ja eikun polkemaan Velodromia kohti. Paikalle päästyäni hieman ennen klo 10 oli jo aikamoista vili-

nää paikalla, sentään kilpailunumeron hakemiseen jonoa ei juurikaan ollut (no naisten vessaan senkin edestä monen kymmenen minuutin jono..).

Ennen lähtöä otettiin firman joukkueista hieno ryhmäkuva ja sitten alettiin seikkailla kohti lähtöpaikkaa. Lähtöviivalla paikan löytäminen oli hieman haastavaa, kun halusi liittyä 30 km/h keskinopeudella liikkuvaan ryhmään (eli se nopein ohjattu ryhmä), kun pyöräilijöitä oli Mäkelänkadun täydeltä ja porukkaa liikkui sinne tänne. Sopiva paikka löytyi kuitenkin ja sitten piti odotella, että joko pääsee polkemaan.

Ensimmäiset pari kilometriä rauhallisesti polkien sai nauttia auringonpaisteesta ja tuntuikin, että voisi vaikka koko päivän polkea. Mutta sitten kun vauhti alkoi tempoilla ja nopeutua, tuntui että ei ikinä selviä maaliin saakka ja oli aika voimaton olo. No hammasta purren ja suomalaisella sisulla eteenpäin, tavoitteena oli päästä maaliin 30 km/h – ryhmän nopeutta, niin eihän sitä voinut hidastella. Velskolan mäistä selvittiin ja alkoi jo päästä polkemisen makuun, kun Nurmijärven kohdalla (n. 40 km poljettu) ryhmä hajosi uutisotsikoihinkin päätyneen ikävän kolarin seurauksena. Porukkaa ja pyöriä oli

Joukkueet valmiina lähtöön

tienpinnassa, mutta eipä siinä viitsinyt itse alkaa täysin pysähtymään, kun oli niin paljon pyöräilijöitä ympärillä. Onneksi myös taukopaikka oli aivan vieressä tapahtumajärjestäjineen.

Onnettomuuspaikan jälkeen edessäni oleva ryhmä pääsi juuri sen verran karkuun, ja jotenkin takanani olevat jäivät jälkeen, että yritin yksin polkea monta kilometriä ja saavuttaa edessäni olevia pyöräilijöitä. Vaikka välimatka ei ollut pitkä, ei yksin pystynyt polkemaan ryhmää nopeammin (melko tasaista tietä ja keskinopeus tällä välillä +35 km/h). Noin viiden kilometrin takaa-ajon jälkeen oli aivan kuollut olo, mutta onneksi takaa tuli pieni kahdeksan hengen ryhmä ohi, jonka perässä päätin pysyä. Pysyinkin mukana seuraavat 50 kilometriä, kunnes oli pakko pysähtyä täyttämään juomapulloja.

Puolessa välissä matkaa näkyi ensimmäinen salama. Kerkesin juuri ajatuksessa "Onkohan ukkonen lähellä" puoliväliin, kun jyrähti. Ukkonen oli käytännössä pään päällä ja alkoi sataa kaatamalla. Loppumatka sujuikin aika kosteissa merkeissä. Aina ei edes tiennyt tuleeko vesi taivaalta vai roiskuuko se pyörien renkaista (kuka muka maantiepyörässä mitään lokasuojia käyttäisi..). Hetken aikaa sai nauttia myös raekuurosta. Onneksi kylmä ei tullut kuin hetkeksi, vaikka vaatteet olivatkin läpimärät (tai ehkä tuli vain keskittyttyä ryhmässä pysymiseen).

Noin sadan kilometrin polkemisen jälkeen oli pakko pysähtyä ensimmäisen kerran, kun vesi oli loppu. Olisi sitä muuten varmasti polkenut maaliin saakka pysähtymättä, mutta taivaalta satava vesi ei auttanut janoon. Muut ryhmästä jatkoivat matkaa, ja tauon jälkeen olin taas yksin polkemassa. Tauolla tarjotuista ruusinoista ja suolakurkuista sai kuitenkin energiaa jatkaa polkemista (eikä vesisade houkutellut pitkään pysähdykseen tai hidasteluun), ja alkoi jälleen muiden

pyöräilijöiden kiinniottaminen. Onneksi melko nopeasti löytyi sopiva ryhmä ja pyöräily tuntui taas ihan kivalta harrastukselta. Välillä tosin hieman ärsytti, etteivät edellä ajavat osanneet kovinkaan usein varoittaa tienpinnan vaurioista käsimerkeillä, ja pari kertaa oli onnettomuus lähellä (maantiepyöräilystä innostuneille: ei, sieltä takaa ei näe juurikaan mitään kuoppia/railoja ym. ikäviä esteitä tai vaurioita, joten opetelkaa ne käsimerkkit!).

Kehä III:n sisäpuolelle päästyä piti alkaa varoa muuta liikennettä entistä enemmän, ja lisäksi tienpinta oli aivan märkä ja erityisesti liikenneympyröissä ja suojateiden kohdalla sai ajaa varovasti, ettei kaatuisi. (Suoja-merkinnän ollessa kostea ja sen päällä pyörän kääntäminen jyrkästi tuntuu samalta kuin ajaisi jälle ja koettaisi kääntyä..)

Varmaan koko reitin ainoassa kehä III:n sisäpuolella olevassa liikenteenohjaajattomassa risteyksessä eräs autoilija todisti taas minkälaista huomioonottamista pyöräilijät usein saavat, erityisesti ajoradalla polkiessa. Autoilija ajoi suoraan ryhmän eteen, olimme polkemassa suoraan loivaa alamäkeä (nopeus reilu 50 km/h) ja auto tuli kolmion takaa vasemmalta pakottaen pyöräilijät hidastamaan ja väistämään oikeaan reunaan päin, minkä jälkeen vilkku oikealla ja meinasi ajaa pyöräilijöiden päälle, jotka tulivat tien oikeaa laitaa pitkin. Autoilija vielä tööttäsi pyöräilijöille, niin kuin pyöräilijät olisivat tehneet virheen. Pyöräilykilpailussa reilun kymmenen hengen porukassa vieläpä sateessa polkiessa ei tee mieli tehdä lukkojarrutusta, varsinkaan kun autoilijalla olettaa olevan hirveä kiire ajaa eteenpäin hänen kiillatuaan pyöräilijät, eikä osaa odottaa auton ensin hidastavan ja sen jälkeen kääntyvän oikealle... (Allekirjoittanut polkee pyörällä joitain tuhansia kilometrejä vuodessa ja vittuuntuu aivan liian usein urpoihin tielläliikkujiin.)

Tämän pienen hauskan sattuman seurauksena jäin ryhmästä, ja 130 kilometrin polkemisen jälkeen en enää kyennyt löytämään sellaista energiaa, että olisin saanut muut kiinni. Onneksi loppumatkallakin oli paljon kannustajia, joiden kannustushuutojen saattelemana sai hie-
man vielä kiristettyä vauhtia loppumatkaksi (tai siltä se ainakin tuntui).

Maaliin saavuun lopulta ajassa, jollain 30 km/h nopeusryhmän olisi pitänytkin olla maalissa, eli 4:52 lähdön jälkeen. Maalissa ei juurikaan kyennyt nauttimaan pyöräilyn loppumisesta, sillä vesisade ja ukkonen eivät houkuttelleet jäämään Velodromille nauttimaan ruuasta ja muiden pyöräilijöiden seurasta. Nopeasti hypotermian partaalla syödyn ruuan jälkeen jatkui polkeminen takaisin kotiin (ja muutamaa päivää myöhemmin kotoa löytyi se kuumemittari, joka väitti että olisi kuumetta ainakin sillä hetkellä).

Tour de Helsingin polkeminen oli niin mukavaa, että ensi vuonna on pakko yrittää selviytyä maaliin entistä nopeammin.

Mikäli kiinnostaa hieman katsella liikuvaa kuvaa kyseisestä tapahtumasta: <http://tinyurl.com/tdh2015>

Lähtöviivalla muutama pyöräilijä edessä ja paljon lisää takana

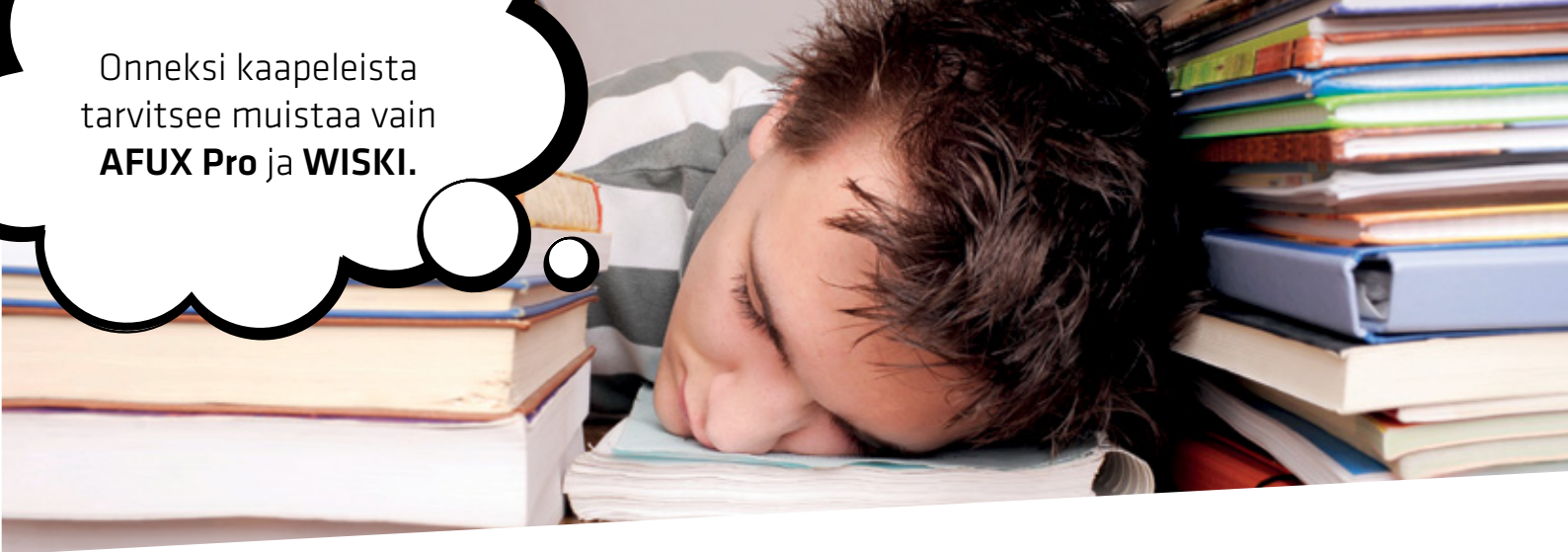

Kuvat: Anni Parkkila

Onneksi kaapeleista
tarvitsee muistaa vain
AFUX Pro ja **WISKI**.

AFUX Pro HF -asennuskaapeli

- helposti kuorittava • kevyt ja taipuisa • talkiton
- halogeeniton • yksittäis- ja nippupolttokokeen kestävä • nopea asentaa • sopii moniin kohteisiin.

WISKI®-keskijännitekaapelit

- pitkittäin ja poikittain vesitiivis • hyvä kuormitettavuus
- erittäin pitkä elinkä • asennus maahan, veteen, ilmaan
- sopii myös aurattavaksi.

Prysmian
Group

 PRYSMIAN

 Draka

www.prysmiangroup.fi

Fingrid välittää. Varmasti.

Suomi toimii sähköllä. Fingrid vastaa Suomen päävoimansiirtoverkosta eli kantaverkosta, johon kuuluu noin 14 000 kilometrin pituudelta 400, 220 ja 110 kilovoltin voimajohtoja sekä yli sata sähköasemaa.

Huolehdimme siitä, että Suomi saa sähköä häiriöttä myös tulevaisuudessa. Lähivuosina rakennamme lähes 2 500 kilometriä uusia voimajohtoja ja parikymmentä sähköasemaa. Näin olemme mukana kehittämässä suomalaista yhteiskuntaa ja jokaisen suomalaisen hyvinvointia. | www.fingrid.fi

lidan fiiliksiä Otaniemestä

Oli kesäkuun loppu. Olin pyöräretkellä ja 30 km päästä kotoani alkoi sataa kaatamalla. Asuin mukavassa yksiossessa Espoon Keskuksesta ja koko matkan mietin vain sitä, kuinka mukavaa on päästä omaan kotiin. Minulla oli muutama huoli eikä kaatosade ainakaan vaikuttanut kohottavasti mielentilaani, mutta sen illan olin kaikesta huolimatta päättänyt pyhittää kaikille kivoille jutuille; Provinssi-lippujen ostamiselle, jäätelölle, lämpimälle suihkulle ja pelkästään olemiselle, olemiselle omassa kivassa kodissani.

Minulla on jokin käsittämätön ongelma postilaatikon kanssa; sen tyhjentäminen on minulle äärimmäinen haaste ja usein unohdan kokonaan koko laatikon olemassaolon. Tuona tiistaina tapahtui kuitenkin poikkeus ja se poikkeus oli virhe; postilaatikossa minua odotti kirje, joka kertoi, että asumisoikeuteni HOAS:illa päättyisi kahden kuukauden kuluttua. Sain yksiöni fuksivuotta seuranneena kesänä ja olin naivistisesti ajatellut, ettei asumisoikeussääntö koskisi minua, sillä en ollut loppuvaiheen opiskelija yksioon muuttaessani. HOAS:in tädeiltäkään ei herunut myötätuntoa, vaikka yritin puhelimesta vedota heidän tunteisiinsa, joten ei auttanut muu, kuin miettiä erinäisiä ratkaisuja tulevaan asunnottomuuteeni.

Ei saisi olla nirso, sillä monet ovat kokonaan ilman kotia. Tiedetään. Ei myöskään saisi olla nirso, koska valtio kuitenkin maksaa osan vuokratulostani. Tiedetään. Ei myöskään saisi valittaa, koska sain asua kaksi mukavaa vuotta yksiossessa ja nyt on jonkun muun vuoro. Tiedetään sekin. Valitin silti ja nirsoilin silti. En halunnut takaisin HOAS:in asuntojonoon ja sitä kautta ties minne, sillä minusta oli uudessa yksiossässäni tullut niin mukavuudenhaluinen. Espoon Keskusten yksiossasta oli tullut minulle rakas kotipesä ja nyt se riistettiin minulta, olin surullinen.

Punnitsin erilaisia vaihtoehtoja kunnes ystäväni muistutti minua vaihtoon lähtevästä ystävästämme, jonka asunto jäisi tyhjäksi. Soitin Erikalle ja hän oli avoin asian suhteen, joten sovimme, että alivuokraisin hänen asuntonsa vaihdon ajaksi. Kivi putosi sydämeiltäni, mutta samalla alkoi jännittää. Minä muuttaisin Otaniemeen. Kolmen Otaniemi-vuoden

ajan olin aina ollut sitä mieltä, että minä en koskaan muuttaisi Teekkarikylään. Syiksi olin sanonut muun muassa pelon Otaantumisesta sekä halun päästä iltaisin kauaksi koululta. No, nyt minun oli aika, jälleen kerran, syödä sanani ja ymmärtää se, ettei "Never say never" -kseen keksijä ollut mikään turha tyyppi.

Muuttopäivä koitti ja illalla kävellessäni Alepaan näin matkalla monta tuttua. Se oli mukavaa vaihtelua Espoon Keskusten tuntemattomille kasvoille ja olo oli ihan kiva. Silloin tuli tunne, että saatankin tykätä tästä. Kesällä en ehtinyt olla Otaniemessä kuin satunnaisia öitä ja silloin tämä tuntui vain paikalta, jonne olin dumpannut omaisuuteni ja jossa kävin välillä nukkumassa. Aloin nimittää asumustani Silja Line -hytiksi huoneen pohjapiirustuksen ja yläkerrassa olevien Joutomiesten takia. Orientaatioviikolla kuitenkin kerkesin olla Otaniemessä enemmän ja aloin nähdä hytissäni enemmän positiivisia puolia. Oli ihanaa, kun pystyin kutsumaan kaverit luokseni etkoilemaan ilman hirveää säätämistä matkojen takia. Oli myös ihanaa, kun pystyin tulemaan kotiin milloin vain, ilman riippuvuutta joukkoliikenteestä. Myös lounaasta tuli mukava sosiaalinen tapahtuma, kun pystyin menemään syömään jonkun kaverin kanssa, eikä itse tarvinnut edes kokata.

Nyt, oltuani otaniemeläinen jo puolitoista kuukautta, sain taas kerran huomata sen, ettei ennakkoluuloissa ole mitään järkeä ja sen, ettei muutos ole aina huono asia. (Toivottavasti ystäväni jotka valittavat muutostavastaisuudestani eivät lue tätä, sillä asian myöntäminen heille on asia erikseen.) On ollut mahtavaa, kun olen voinut herätä myöhemmin aamulla, sillä koulu on niin lähellä. On myös rentouttava ajatus, että kotona voi käydä kesken päivän jos siltä tuntuu, eikä illalla tarvitse rasittaa itseään täydessä bussissa, kun voi vain kävellä mäen ylös ja on kotona. Meri on aina antanut minulle sellaisen hyvän olon tunteen ja vapaan fiiliksen, etten ole vielä toistaiseksi löytänyt mitään samankaltaista elementtiä. Nyt riittää, että kävelen mäen alas ja meri on heti siinä, koko ajan. Moni kaveri myös asuu aivan vieressä ja on kivaa sopia extempore-tapaamisia ilman suurta vaivannäköä. Tykkään pyöräillä, ja miten

ihanaa onkaan myös se, että pyörämatka esimerkiksi ihanaan Helsinkiin on niin lyhyt. Ikkunastani näkee JMT:lle ja joskus on mukavaa vain istua kahvikuppi kädessä ja katsella elämässään vaeltavia teekkareita (jep, be aware, isosiko valvoo.) Yhdeksi Otaniemessä ja etenkin JMT:llä asumisen iloksi olen lisäksi huomannut sen, että Smökkiin voi mennä pelkkä topi tai muu pieni sisävaate päällä. It's the little things that matter.

Lopputuloksena on siis se, että minä tykkään asua täällä ja saattaa jopa olla, että kun Erika tulee takaisin, tulee minulle tätä paikkaa ikävä. Välillä harmittaa se, että vanhemmat ja veneranta ovat paljon kauempana kuin ennen, sekä se, ettei minulla ole omaa keittiötä. Välillä myös toivo, ettei niinä päivinä, kun elämä potkii päähän ja tekisi mieli lähteä kauppaan rumimmissa pieruverkkareissa (kyllä, tyttöilläkin on sellaisia, tai ainakin minulla on) ja likaisissa hiuksissa ja näyttää koko maailmalle että nyt ketuttaa, olisi vaaraa tavata matkalla miljoonaa tuttua ja tutun tuttua ja joutua häpeämään itseään. Mutta oikeasti, ei minulla ole oikeutta valittaa tai takertua tällaisiin pikkujuttuihin. Minulla on oma rauha 18 neliömetriä ja se on 18 neliömetriä enemmän kuin monella muulla. Lisäksi olen jo nyt viettänyt mahtavia hetkiä tässä kotikolossani ja olen varma, että ne eivät ainkaan tule vähenemään. Olen myös puolentoista kuukauden aikana poistunut Otaniemestä jopa maan rajojen ulkopuolelle, eli ehkä pelkoni Otaantumisesta oli turha. Kun vielä sain loputkin muuttolatikat purettua (hitaasti hyvä tulee) ja oveni yläpuolelle soittimen joka alkaisi soittamaan Silja Line -tunnaria aina kun ovi avataan, olisi kaikki täydellistä. Toivotankin kaikille muutosrikasta syksyä ja toivon, että jokainen vaihtaisi sanonnan "en ikinä" sanontaan "miksipäs ei." Nauttikaa ja kokeilkaa, saatatte yllätyä, vieläpä positiivisesti!

Teksti: Iida Salmivesi
Kuva: Mari Porko

Kukka ku hatuttaa

Teksti ja kuvat: Juhani Heinonen ja Niko Nuutinen

Fuksit ja kuppa

Superflunssa tulee joka vuosi fuksien mukana varuskunnista. Mikään ei auta ja kipeänä ollaan koko syksy.

Fuksit eivät ikinä osaa, mikä onkin ehkä syksyn ainoa valopilkku, koska jollain muullakin kuin itsellä on välillä vaikeaa.

Minnekkään ei mahdu syömään ennen kuin fuksit oppivat ruokailuajat. Myös kiltiksellä on liikaa fukseja ja fuksinmielisiä. Kahvi on loppu ja ei mahdu edes istumaan. Tuleepahan vahingossa käytyä luennoilla. Ei sillä että se olisi positiivinen asia. Ennen oli kunnollista. Kun minä olin fuksi...

Pimeetä ja märkää

Joko sataa koko päivän, tai sitten paskamyrsky alkaa viimeistään, kun viimeiset laskarit on palautettu ja kotiin pitäisi päästä. Myöskin aurinko muistuttaa välillä itsestään - jos yrität pelata lieroa kiltiksellä, paistaa se sälekaihtimien ainoasta raosta päivän ainoana valoisana hetkenä suoraan silmiin. Paska kesä oli ja meni eikä osunut edes viikonlopulle.

Polvet pyörii ympyrää

On se kiva kun juuri on toipunut jotenkuten kahden viikon fuksikupasta ettei tarvitse enää niistellä pitkin päivää ja hengityskin luonnistuu. - eiköhän pikku sähköpelien alkutiimellyksessä vanha kunnon polvinivel päättä pyörähtää ympäri. Eli jatketaanpas lepolomaa vielä parilla viikolla. Pelkkä urheilun ajattelemisen usein riittää suunnitelmien sabotoimiseksi: sovi lenkki illaksi, sade hoituu itsestään. Positiivisena puolena eipähän tarvitse käydä suihkussa. Paitsi jos haluaa palautua yli +4 C ruumiinlämpöön.

Kouluruokaa

Linjastoa tehostettu, eli a la carte löytyy valmiina laareista muhimasta. Siinä menikin viimeinen syy maksaa vähän extraa ruuastaan, kun krapulaperunatkin ovat jo valmiiksi löysiä ja pihvit kuivia. Onneksi Sodexon laitoslaatikoihin ei joudu ikinä petymään, kun oletukset ovat jo nollassa. Tietysti voisi syödä kotona, mutta fuksit ovat jo tyhjentäneet Alepan.

Pakolaishössötys

Some ja iltapäivälehdet tulvivat kaikennäköstä roskaa liittyen pakolaisiin. Höystettynä yleensä hallituksen linjailuilla some-meedioiden tulkitsemana. "Naamakirja, tuo politiikan oma sammakkopalsta." Yleislakon kunniaksi iltapäivälehdetkin onnistuivat nostamaan maailmanloppua muistuttavan hulaballoon. Yksi päivä ilman kauppvoja, joista suurin osa olikin auki, tarkoittaa välitöntä nälkäkuolemaa. Viinat loppuu, ruoka loppuu ja prostituoidutkin ovat lakossa.

Printterit menetetty

Saa aina varata koko loppupäivän, jos haluaa saada edes yhden A4:n ulos. Skannaaminen kannattaa jättää ajatuksen tasolle, ellet satu kuulumaan parempaan kastiin ja omistamaan henkilökunnan oikeuksia. Jos tähdet osuvat kohdalleen, voi mobileprintin vielä hukata tiedostosi. Onneksi Maari pelastaa edelleen, eli peli ei ole vielä täysin menetetty.

ISS toimii... not

Palohälytykset kuittaa ISS, kunhan ehtii. Riittää että yksi sankari polttaa vedet pohjaan keskellä yötä ja taas valvotaan muutama tunti ISS:ää ja elävältä palamista odotellen. Ikävä tapa nukkua pois, jos siis palohälyttimiltä saisi nukuttua. Niin ja toivottavasti mitään ei ole oikeasti rikki, sillä huoltomies, tuo mystinen tarueläin, saapuu paikalle vain seuraavan auringonpimennyksen aikaan planeettojen ollessa oikeassa asennossa.

Otakaaren rallikuskit

Otaniemen lintukodossakaan ei enää uskalla kävellä varomattomasti tien yli. Varsinkin iltaisin Kilinkolin McRaet painavat pitkin Otakaarta sata lasissa. Jännä juttu, että suojatiet ovat nykyään niin pelottavia. Vaikka olisikin itse turvallisesti kotona, moottorin pärinä pitää kyllä huolen ettei rallikuski jää huomiotta.

Kouluhommat kasautuu

Perinteitä kunnioittaen kaikki deadline't ovat samana päivänä, samaan aikaan, ja niitähän ei ole voinut tehdä etukäteen. Jos on itse saanut hommansa ajoissa valmiiksi, ainakin jonkun mun valitus alkaa vituttaa. Jos käyt useamman vuoden kurseja samaan aikaan, onneksi olkoon, sillä kaikki viisi tenttiäsi tulee suorittaa samana päivänä samaan aikaan. Tuurilla voit saada tunnin lisäaikaa! Ja onnea niiden labratöiden ja simulaatioiden kanssa.

Sitrus vidu

Sitrushedelmä vituttaa.

Onneks on kaljaa

Aaaaaaah.

Jaatko hyvää energiaa?

CARUNA ON SUOMEN JOHTAVA SÄHKÖNSIIRTOON KESKITTYVÄ YRITYS.
JOS HALUAT TYÖSKENNELLÄ KASVAVALLA TOIMIALALLA, JOSTA EI
SÄHKÖÄ PUUTU, RYNNI OSOITTEeseen CARUNA.FI

caruna | Hyvää energiaa.

**Tule mukaan
sähköjärjestelmien huipputiimiin**

Eaton on johtava voimanhallinnan monialayritys, jonka innovatiiviset ja energiatehokkaat teknologiat auttavat asiakkaitamme hallinnoimaan sähköistä, hydraulista ja mekaanista voimaa. Eatonin laajaan sähkönhallinnan ratkaisuvälikömaan kuuluvat häiriöttömän sähkönsyötön ratkaisut (UPS), ylijännitesuojat, virranjakoyksiköt, UPS-ohjelmistot, räkit sekä huolto-palvelut. Espoon tehtaalta toimitetaan huipputeknisiä konesali-ratkaisuja Eurooppaan, Lähi-Itään ja Afrikkaan sekä marine-tuotteita koko maailmaan.

Kiinnostuitko?
Tietoa harjoittelumahdollisuuksista osoitteesta
www.eaton.fi

Syksyinen kiltisbingo

Tiskaat muidenkin kahvikupit	Vihainen nainen korottaa ääntään	Saat yli 500 pistettä Shanghaissa	Joku on potentiaali-kuopassa	Joku ehdottaa uutta ominaisuutta kahvibottiin
Joku huutelee itseään vanhempaa meemiä	Jollekulle keksitään uusi lempinimi	Löydät cosmosta todella huonon seksivinkin	Olet yksin paikalla	Keskustelet politiikasta
Captain Kirk on soinnut jo puoli tuntia	Kolme Shanghai-innokasta tuskastuu kun neljäs kaveri puuttuu	Joku kähmyahdistuu	"Lainaat" Inkubion kiltikseltä jotain koska omalta ei löydy (esim. maitoa)	Joku alkaa ulista kahvimaito-hommista
Paikalla ei ole yhtään ihmistä, joka opiskelisi ELEä, sähköä tai TLTä	Kaikkia vituttaa	Päivystäjä puuttuu	Vanha fuksikapteeni tarinoi, eikä ketään oikeastaan kiinnosta	Joku haluaisi, että kiltiksellä olisi enemmän opiskelutilaa, ja joku muu on välittömästi eri mieltä
Joku on istunut samassa paikassa jo kolme tuntia - ja sinä tiedät sen	Häviät lierossa	Ilmiannat jonkun sammakko-palstalle	Joku näyttää muille valkotaululla, miten lasketaan asioita	"Silloin kun minä..."

Niko kertoo vitsejä

Teksti: Niko Nuutinen | Kuva: Anni Parkkila

Vitsinikö eivät muka ole hauskoja? Otan osaa, eivät ne vielä loppuneet.

Lampaankasvattajat
menivät laksoon.
"Me ei keritä."

How do we know
Antarctica is smaller
than the North Pole?
Because it's for ants.

Hyvin varus-
teltu mies kertoo
seksielämästään:
"Satunnaista."

Kaukopartio-
toimintaa harrasta-
va anarkistikukkahat-
tutäti on anarsissi.

Mitä raiskaa-
ja tekee aamutui-
maan? Reippailee.

Jos ottaa
yhden lonkeron
krapula-aamuna
ja ajaa kolarin, on-
ko se loiventava
asianhaara?

Jos saa
Tertulta turpaan-
sa, voiko silloin sa-
noa että rypälöi?

Hävittäjälentäjällä oli
paskempi aamu - konet-
ta ei koskaan löydetty.

Suomalaisen
kahvipöydän pa-
hin etikettivirhe
on Juhla Moka.

Kaikilla
inttipojilla on
metsäävät värit.

Microsoft

Sammakkopalsta

Kuulitko kiltalaisten
puhuvan hassuja?
Kerro se meille!
sik-sosso@list.
ayy.fi (tai se kiva
sammakonkuva
killan webissä)

*"Fuksin
kaatamisesta
saa kaljan."*

- fuksikapteeni
(toim. huom. saattoi
liittyä kyykkään)

*"Minua
ei kiinnosta
tekijänoikeudet
paskaakaan."*

- hyvinvointimes-
tari

*"Sit
voitais pitää
Habbo-hotellisitsit,
pukeutua vaikka
klubisohvaks ja pelaa
tuolileikkejä."*

- killan eräs emäntä

*"No
rahaa
sekin on!"*

- yrityssuhde-
mestari pimeäs-
tä rahasta

*"Onpas
täällä valosaa
ku aurinko
paistaa!"*

- emäntä ulkoilmasta jo-
notettuaan viisi päivää
fuksiekskursiolle

*"Se
on ihan
normaalia, se on
vähä sama ku uis
omissa menkoissa."*

- Nänni Parikkala (ni-
mi muutettu) kanan-
valmistuksesta

*"Oliks
tos jotain
tärkeitä tos
hallitustelegramis? ...
No emmä lue sitä,
mä oletan et siit tulee
sähköpostii jos oli."*

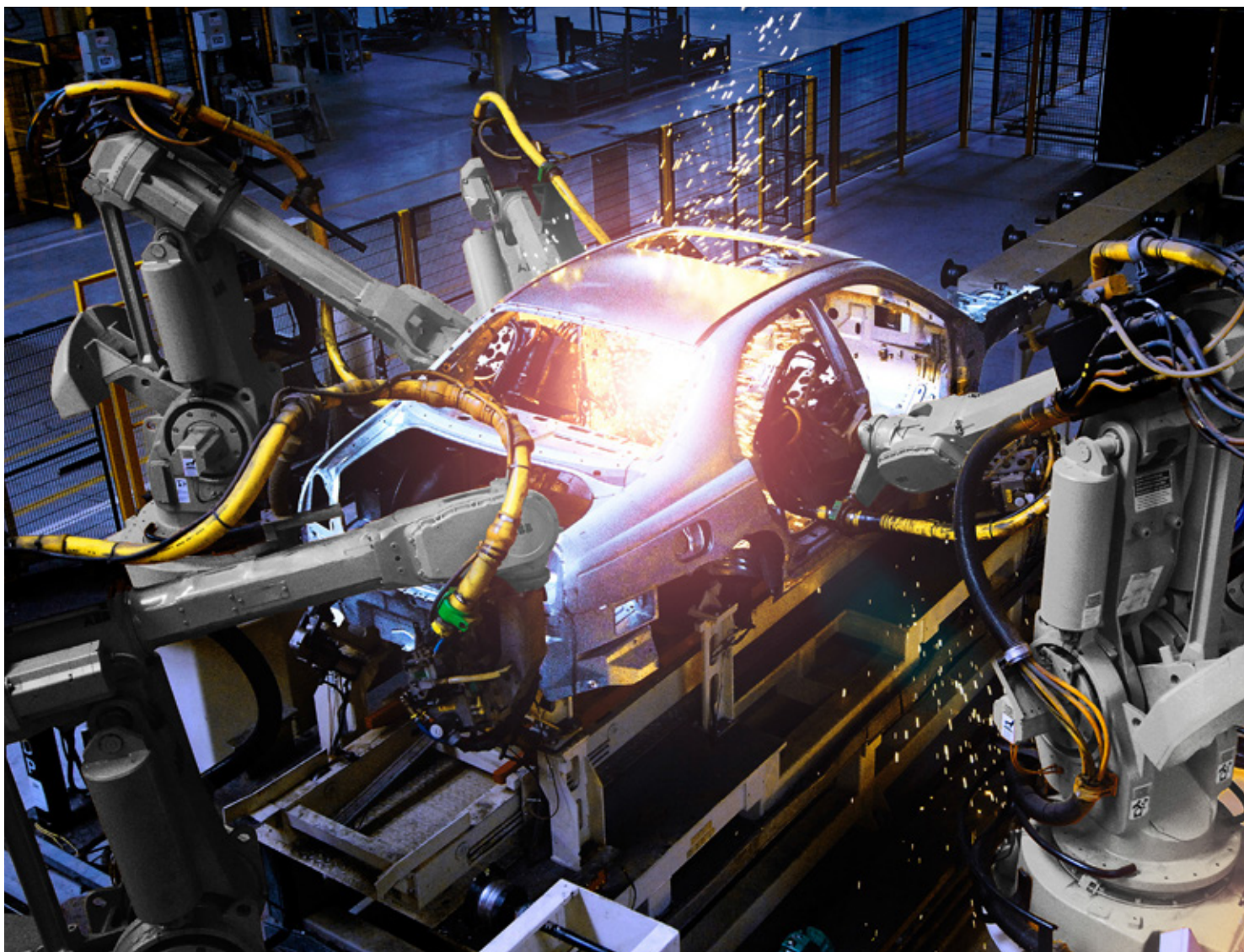
- opintomestari (tässä pitää tie-
tää Kesäsössössä ilmesty-
nyt sammakko)

11:29 < renard >
onkohan sillä väliä
osuuko spermaa silmiin vai ei
11:29 < leakim > miehisyyden
kannalta? en tiedä
11:29 < PolyUre > renard,
yritätkö tahallasi päästä
sammakkopalstalle?
11:30 < renard > PolyUre, en
ees tajunnu tätä riskiä

*"Fuksit
on kuin liito-
oravia, hirveen
söpöjä ja aivan pihalla."
"Ja niihin ei saa koskea."*

- Pilikka Kosanen ja Siika Moskela
(nimet muutettu) Otaniemen
ekolokeroista

Making a lasting impact, not a quick impression.

A better world begins with you at www.abb.fi/uralle

You find us also at www.facebook.com/ABB

Our project.
Your legacy.

Power and productivity
for a better world™

